

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Szerkesztőségi iroda: Versecz, laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchnerné felvételi és rendelő irodájában (az Andrásy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kádics-féle házban) is átvételnek.

Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő: **Perjéssy Lajos**

Kiadó-hivatal: Kirchnér-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítottatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt-térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kérjük pénteken délig beküldeni.

2. évfolyam.

Vasárnap 1893. évi augusztus 13-án

33. szám.

Nyelvében él a magyar!

Ha van nemzet, melyet nyelve tesz azá a mi, akkor az a magyar nemzet. A magyar faj messze Ázsiából került e haza szent földjére és fajrokonok és testvérek segítségével nélkül alapított hazát és nemzetet. Megtartotta magyar faju jellegét, dacára annak, hogy köröskörül teljesen elűtő idegen nyelvű és faju nemzetek laktak, dacára annak, hogy folyton vad ellenségek vették őt körül, kik ki akarták irtani a föld színéről, bele akarták olvasztani saját nemzetiségükbe. Megpróbálták édes anyanyelvünket eltörölni tüzzel, vassal, morális kényszerrel, udvari rendeletekkel, szép asszony mézes-mázás szavaival; voltak időszakok, mikor már siker kezdte koronázni elleneink nyílt, — vagy orvtámadásait, de az igaz magyar szív mindig megérezte azt, hogy ha magyar nyelve elvész, akkor utána vész az alkotmány, utána az államiság, utána a haza. És lerántották a gyász lepelt, mely ránk volt borítva, elmult a káprázat, a szem világosabban kezdett látni, az agy gondolkodni, a szív működni és újra kezdett a nép magyarul beszélni, a költő magyarul énekelni s így folytonosan harszolva nyelvünkért, elérjük az ezredik évet.

És most a mikor már azt hisszük, hogy ezer évi harc után, ha egyebet nem, de kivittuk azt, hogy nyelvében él a magyar s e nyelvet feltétlenül tiszteli és ismeri minden e hazában élő lélek, egy különös jelenséget látunk támadni. Itt bent

a hazában vannak egyes társadalmi rétegek, melyek nyíltan merészelnék szembe szállani a magyar állam jogával a magyar törvénnyel, egyszerűen negligálva nyelvünket, idegen szót, idegen nyelvet akarnak becsempészni, sőt követelőleg kezdenek fellépni, hogy mi magyarok ismerjük el az idegen nyelv jogosultságát hazánkban.

Vajjon nem létezik-e már magyar társadalom, hogy ezt így tovább tőrjünk!?

Majd itt, majd amott az országban támad egy istentelen próféta, ki templomban a szószékről, iskolában a katedréről, nyilvános gyűlések alkalmával a legarczátlanabb módon szónokol nyelvünk ellen; törvényszékeknél, bíróságoknál kihallgatások alkalmával nyíltan bevallják, hogy ők igenis tudnak magyarul, de elvők, hogy nem beszélnek magyar nyelven és a törvényszék elnöke kénytelen tolmácsot hozatni, hogy egy leendő fegyenczet kihallgathasson és megérthesse, hogy az idegen nyelven mit beszél?

Sőt mi több! magyar hatóságaink saját hadseregüinktől idegen nyelvű iratokat kapnak és megkivánják hazafias magyar hivatalnokainktól, hogy ők okvetlen megértsék az idegen nyelvet s talán még idegen nyelven válaszoljanak is reá.

Te magyar társadalom és te nem látsz, te nem emeled fel tiltakozó szavadat e páratlan orvtámadások ellen? Talán ismét gyászfátyolt kezdenek borítani szemedre a XX-ik század és ezredéves ünneped előestéjén?

1840-ben hozatott egy törvényezik a VI-ik melynek czime: „A magyar nyelvről.“ Mily szépen hangzanak annak bevezető sorai: „Ő felsége atyai szívének hiv magyarjaihoz viseltető jósága azon ujjabbi dicső példáit, melyeket a nemzeti nyelv gyarapítása eszközlése végett a jelen országgyűlés allatt is adott, a karok és rendek mélyen tisztelik.“ És ezután következnek sorban a pontok, hogy az országos felírások Ő felségéhez magyarul történjenek, a törvényhatóságok egyedül magyar nyelven szerkesszék felírásaikat, az egyházi hatóságok egyedül magyarul levelezzenek, a gyülekezethez a szent beszédek magyar nyelven tartassanak; minden vallásbeli különbség nélkül plébánosoknak, egyházi szónokoknak, káplánoknak és segédeknek olyanok alkalmaztassanak, kik a magyar nyelvet tudják, a magyar nyelvnek tudása a katonai véghelyeken is gyarapitassék, s a magyar ezredeknek kormányai a magyarországi törvényhatóságokkal magyar nyelven levelezzenek.

Felséges uram és királyom! A te atyai szíved hű magyarjaid iránt ma sem változott meg, de igenis alattvalóid hűsége a magyar haza iránt megváltozott, mert igen sokan vannak, kik a szentesített törvényeket nem tisztelik és annak ellene szegülnek. A te parancsod, a te akaratod, szent legyen, minden honpolgár előtt. Oh nézz körül e hazában, Szent István koronájának van még fénye, mely beragyog a sötétség minden zugárba, királyi pálcád fenségével

Tárca.

Gitta kisasszony.

Elmondom a Novák Margit históriáját. Emlékeznek önök még Novák Margitra? Felteszem, hogy nem emlékeznek, azért hát megpróbálom az ismétlését egy pár rég elmondott szónak.

Mikor a lórándi dalárdisták bálján a berugott tenorista rekedt és ügyetlen közbeszólása pillanat alatt kiverte Bánváry szolgabíró úr fejéből a józan okoskodásokat és belátta, hogy a Novák Helén szép, nedves szeme még is csak többet ér a világ összes kemény és vastag nyaku paragrafusainál, — reggel felé (mondottam és irtam valamikor) a pajkos Gitta már per tu is volt Bánváryval és hazafelé menet nem állhatta meg, hogy ne szekirozza őket egy kisé.

— No hiszen ideje is volt már. Elég soká teketóriáztatok. Én majd nem teketóriázok annyit.

Rá kaesintott az ispánra, a ki különben szép szálás egy legény volt . . .

Úgy esett azonban, hogy ők ketten sokkal többet teketóriáztak, mint akár maguk, akár más gondolta volna.

Az idő mult és nem történt semmi Gitta kisasszony nagyot mulatott a nénye lakodalmán s lakodalom után szokszor bejárt a székvárosba az új

párhoz. A Bánváry neve elég jól hangzott, hogy az övét elfelejtsék és ő maga elég csinos volt, hogy a gentry világ az estélyeken figyelembe vegye. Sőt veszedelmesen csinos volt.

Odabenn a gazdaságban pedig Gerő, a gazdasági ispán Bánváry módjára filozofált. A filozofia pedig világ, életében ellensége volt a szerelemnek s így történt, hogy midőn az aratási murin kollégái holmi lakodalmi kalácsra tettek czélzást, az ispán érdekes fejtegetésekkel állt nekik elő a gazdatiszt házas életének különböző igényeiről. Többi közt azt mondta:

— Margit kisasszony megváltozott. A nénye körében megszokta a kényelmet, a fényt, és a gentry körökben megszokta az üres bókákat. Én pedig nem adhatok neki fényt, annál kevésbbé iparkodom a fejét elesavarni! Meg aztán belátom, hogy mindkettőnkre kellemetlen lenne, ha nénye előtt szegyenkeznünk kellene. Perkál ruha és a többi.

Magában még hozzá gondolta, hogy jó volna innen elmenni valamerre. Mert a folytonos közellét csak a haszontalan vágyakat táplálja és szívéből sohase fog eltűnni a kiparanesolt érzés. Eszébe jutott, hogy Gosztonyinak van birtoka valahol ugy az oláhok közt és leste az alkalmat, hogy a földesurnak tudtúl adhassa szándékát. Leste, de ha rákerült a sor, mindig visszatartotta valami néma őszön, mintha az oktalan remény fogadást tett volna a lelke kinzására.

Ami pedig Gitta kisasszonyt illeti, volt valami igaza az ispánnak. Elég fiatal volt és elég eleven, hogy a friss és szokatlan multságok egy időre kiverjék fejéből a komolyabb dolgokat. Már pedig a házasság hozzá érték állítása szerint igen komoly dolog, kivált ha a gazdag szolgabíró nagyon kedves sógornéjáról, meg az urasági ispánról van szó (300 frt készpénz, néhány öl fa, néhány köböl buza, rozs, árpa és a többi).

De míg az ispán ur spekulált és míg Novák Margit dicséretre méltó szorgalommal csavarta el egy néhány „nemes“ urnak fejét, eljött a másik farsang is s másik farsangra eljött a Gosztonyi öcsese is huszár hadnagy, a ki épp oly csinosan kurizál, de még soha el nem vesztette az esztét.

Most ugy látszott, hogy elvesztette. A vármegyei bálon ép ugy. A Lórándiak szerény piknikjein folyton a Novák Margit nyomában járt és valamelyik keringő után katonásan összecsapta a sarkantyuját a felhevült leány előtt.

— Kisasszony kénytelen vagyok egész komolyan kijelenteni . . .

A leány észrevett valamit. Nevetett s kiakarta zavarni a beszédből.

— Tegye hozzá: legnagyobb sajnálatomra.

— Attól függ, mi lesz a válasz. Elszántam ugyan magam a legroszabbra is, de annyi bizonyos, hogy ha nem érez irántam semmit, főbe lövöm magam.

Gitta erősen elpirult s egy pár perczig hall-

sujts le mindent, a ki ellen szegül az elődeid által szentesített törvényeknek!

És te magyar társadalom ébredj és zudítsd harangodat mindazokra, akik buta göggel, hitvány rosszakarattal, szemérmelen tudatlansággal nem akarják elismerni azt, hogy e hazában egyedüli jogos és törvényes nyelv a magyar!

Igen a magyar társadalom becsülete forog itt kérdésben. Ne ámitsuk magukat, ne higgyünk azoknak kik azt mondják, hogy sovíniszták vagyunk, mert a magyar tanul és tud is idegen nyelveket, a külföld irodalmát minden művelt magyar ismeri és nagyra becsüli, de nekünk jogunk és kötelességünk itt a hazában az állam hivatalos nyelvén beszélni, levelezni és összes hatóságainknak kötelessége vissza utasítani minden olyan iratot, mely nem magyar nyelven, vagy legalább nem magyar nyelven is lesz hozzá beküldve.

Anglia Német, Francia, vagy Oroszország hatóságai, pillanatig sem gondolkodnak azon, hogy idegen nyelvű iratokat vizsautasítsanak-e és őket senki sem vádolja sovínizmussal, de a magyar, ha jogát követeli, akkor sovínista lesz.

Nem úgy magyar társadalom! Te még szabad vagy, téged még le nem nyűgözött a hízog szolgaság a gyáva meghunyászkodás, követeld emelt fővel és hangosan nyelvedet, tanító és paptól, katonától és polgártól, kereskedőtől, iparostól és hivatalnokaidtól, mert különben még egy ezredév után már nem léteznek. — ha nem nyelvben él — a magyar! **Dr. Székely Albert.**

Levelezés.

Zürich 1893. aug. 8.

Tekintetes szerkesztő ur!

Hét esztendeje már hogy Vercseztől eltávoztam. Hosszú idő, azóta már sok földet bejártam; de tek. szerkesztő úrról, mint egykori professzomról nem feledkeztem meg, hiszen önmek köszönöm, hogy a képirói pályára léptem. Már 8 hónapja, hogy itt a kies Svajczban rajzolgotok képeket francia és német újságok számára. Néha napján magyar újság is átvészli azokat, úgy második kézből. — Múltkor egy „Délvidék” című lap akadt kezembe, ebből tudtam meg, hogy profes-

gatott. Keresett a szive fenekén egy kis érzést, amibe belekapaszkodhatnék, de nem talált. És hogy felnézett a tiszt aczélszürke szemére s égő, szinte gyerekes arczára, ott sem talált semmit.

— Hadnagy ur, én magának nem felelek semmit. Fialat is, alig ismerem még. — Majd ha ezredes lesz, akkor felelek.

A hadnagy meghajította magát és mosolygott. Az atilla arany zsinórjába vetett hit s a megszokott győzelmek valami édes értelmet adtak a leány hallgatásának, habozó szavainak és a rövid ideig tartó pirosság a rózsás arczon biztossá tette győzelméről. Köszönt a leánynak s felkereste a bátyját.

Gosztonyi György ur az öregekkel tarokkozott, ha valamelyik öcsöse haza látogat, mindig adja a józan túrt. A hadnagy félrehívta.

— Kérlek, készíts számomra harmincz ezer forintot.

— Eiment az eszed?

— Az eszem nem ment el, de el fogom venni Novák Margitot.

György ur megvakarta a tarkóját. A hadnagy szeme erősen csillogott s bajuszát veszedelmes energiával sodorgatta. Egy kis pezsgő is volt fejében és György magáról tudta, hogy ilyenkor csillapító szer kell a Gosztonyi vérnek.

— Jól van, nem törődöm a dolgóddal. A jussodat is kiadom, ha kell, de nézz utána alaposan a leánynak. Hátha csak a zsinór, meg a neved után bolondul.

A hadnagy nem tartotta szükségesnek a feleletet. Rendben van minden, most már csak az előhaladásról lehet szó. Ott hagyta a bátyját visszament a táncsterembe.

(Folytatása következik)

sör ür lapot is szerkeszt; szívesen küldenék egy képet lapja számára; de mert az nem képes újság; hála jelül küldök egy karczolatot, egészen frisset, az itteni zajos napokból.

Tetszik tudni tegnap ült össze itt a nemzetközi szocialista kongresszus. Félnek ettől Europa minden országban; no én bátor legény vagyok, s azért szentül szemben akartam látni az ördögöt, s igyekeztem hogy én is bejuszak oda. Hosszú hajat hordok mint minden pictor, s legszelebb karimájú kalapot, — munkás vezetőnek néztek, és hamar kaptam jegyet a — karczatra.

Egy brassói kéményseprő, vasárnap rubában, egy trencsényi drótos tót, és egy jászberényi eszmadia legény voltak szomszédaim; az utóbbiak nem voltak nagyon uras öltözetben; — de mint patrióták hamar megismerkedtünk. Képviseletük magyarországot a karczaton; és magyarul beszélgettünk — egymással.

Kezdődött a Kongressus reggel 9 órakor — zajjal kezdődött, veszekedéssel folyt le s kidobással végződött első nap; ma folytatták a mulatságot, én már megelégettem az oldal dőtések; adtunk is; kaptunk is.

Hej! mennyi lármába került csak az elnök-választás! — nem úgy mint otthon. — hol elküldte valaki: „ajánlom korelnöknek Mathusalem urat! eléggé öreg és szakálás!” a gyülekezet rá harsogja „eljen!” A korelnök azután hebegve ajánlja az előre kiesínált elnököt és újabb eljen szentesíti a választást. — Itt kiesinyben láttam az anynyira közmondásos: „Európai Cóncertet”. Végre megegyeztek, első nap elnököl a Német, második nap a Francia, harmadik nap az Anglus, negyedik nap a Belga, ötödik nap az Ausztriai, hatodik nap a Német, hetedik nap a Belga, nyolcadik nap az Olasz. — Hat nap alatt megismerálta Isten a világrendet, ezek bizonyára vissza csinálják a Chaoszt!

A program első pontja volt: nyolcz órai munkaidő.

A határozati javaslat azt mondja: „A nyolcz órai munkaidő csökkenteni a munkahiányt, fokozza a munkaképességet, emeli a bért.”

Ezen összeveszett a drótos a kéményseprővel. — Az ellenzette ez helyben hagyta. — A drótos így argumentált: ha egész nap kiabálja is „drótozt”, alig kap 5—6 lyukas serpenyőt foltozni, hát azután, ha csak 8 óráig szabad kiabálni, még nagyobb lesz a munkahiány, mert fazék lábas úgy sem reped már, megcsinálták azt vasból.

A kéményseprő azzal replikált, ha ő csak 8 kéménybe búvik naponkiut, lesz munka a többi vándorló legénynek is.

„De akkor majster fizeti kevesebb bért” mondta a tót.

„De muszaj neki, mert egy legény sem dolgozik”, szölt a kéményseprő.

„Ha nem dolgozol nem eszel, s aztán seprünk mi tótok”

A eszmadia kiegyenlítette a vitát, ő már évek óta csak nyolcz órát dolgozik, mert minden hétfőn „Blaumontagot” csinál, s ha a hétfői 10 órát levonja a többi 5 napi munka idejéből, minden napra épen 8 óra jut, csak hogy ez nem emeli a bért, mert ha nem dolgozik, megissza a mit a többi napon keres.

A program egy másik pontja „a májusi nap” volt.

A kéményseprőnek ez tetszett, esakhogy nem május elsejét öhajtaná, hanem negyedikét, akkor esik szt. Flórián, ki szerinte első kéményseprő volt; — a eszmadianak jobban tetszenek a májusi nap helyett egy decemberi általános dísznót, vagy legalább egy oktoberi vig szüret cigány-pecsenyével és zenével; — a drótos nem volt ellene a majálisnak, hanem kijelentette hogy ő nem megy a mulatságra, az ő rátáját fizessék ki, s ő haza küldi a feleségének.

A program egyik nevezetes pontja a „világbéke” volt; az ezt ezéző indítvány így hangzott: „1-ször. A háború Európában eltöröltetik; — Altalános „Hoch!” „Vivat!” „E viva!” „Se trasecu!” „Zsivió!” s a többi és a mi 4 „eljünk!” — 2-ször. „Az utóbbi 50 év alatt elfoglalt tartományok lakosságá meg kell szavaztatni, hogy melyik nemzethez akar csatlakozni” — Ezen azután összeveszték németek és francziák Elszászért, olaszok Nizzaért, a pápai birtokért, rumanak oroszok a Dobruesáért; — lengyelek követelték, hogy 100 év előtt annectált tartományok lakosait is meg kell szavaztatni; legnagyobb zat az anarchisták és nihilisták vertek; — az én eszmadiam is vérszemet kapott, „El kell fogadni! El kell fogadni!” kiáltá, s azután szónokolni kezdett, hogy Jászberényt el kell szakítani Szolnok megyétől, s felállítani a Nagy Jászszágot és Kis Kunságot!

Most már botokkal kezdték kiteszkolni az anarchistákat, az én eszmadiamat, kit senki sem

értett, szintén valami nihilistának néztek éskiakolbolították.

Igy fejezték be a világbékét egy kis háborúval.

A mai napi kongressus hasonló láрма és zaj közt folyt le; — az interpellatiók csak úgy repültek az elnökség felé a tegnapi eljárásért, — az itteni lapok mind felszólaltak a brutalitás miatt; — de a mi legszebb, mindegyik megemlítetté hogy „a magyar munkások egy delegátusát, a ki örökké opónált, kizárták.” — Ezek is eszmaziát fogtak.

Ha valami érdekes előfordul, és szerkesztő ür szívesen veszi, egy másik levélben megírom. Maradok s. a. t.

Figyelmeztetésül

tanitói pályára lépő ifjainknak.

A temesvári m. kir. állami tanítóképző intézet I. évfolyamába felvétetik, vallás- és nemzetiségi különbség nélkül, oly ép testű, egészséges és jó zenei hallású ifju, ki a közép- vagy polgáriiskola IV. osztályát sikerrel elvégezte s 15. életévét a f. évben tölti be.

Jelentkezni lehet továbbá az egyidejűleg megnyitott III., IV. évfolyamba is a megfelelő alsóbb osztály sikeres elvégzését tanúsító bizonyítvány alapján. Az 1893. tanév f. évi szeptember második felében nyílik meg. Az intézettel 40—50 növendék számára internatus is van egybe kapcsolva, melyben szegény sorsú, jó magaviseletű és szorgalmas tanulók képeztetésük egész tartamára államsegélyben részesülnek. A segély áll: 1. teljesen ingyenes ellátásból (lakás, étkezés, mosás, fűtés, világítás) 2. igen mérsékelt áru ellátásból (havonként 6—8 frt) és 3. esetleg pénzbeli segélyből. Havi 14—16 frtért egyébként bárki is nyerhet az internatusban teljes ellátást, ha a helyek államsegélyes növendékekkel ninesenek mind betöltve.

A felvett növendékek tankönyveiket maguk szerzik meg s egy-egy évfolyamra 14—16 forint számítandó. Tandíj ninesen, de a tankönyvek árát a növendékek a jelentkezésnél tartoznak az igazgatónál letenni. Az esetleges többletet visszakapják. A tartási díj havi egyenlő részletekben előre fizetendő. Az internatusba felvett növendékektől megkívánatik, hogy tisztességes téli és nyári ruhával, elegendő felhárnyítással (6 n. ing, 2 hálóg, 6 gaty, 6 zsebkendő, 4 törülköző, 6 pár harisnya vagy kapeza), továbbá két vánkossal (két hajjal) legalább két lepedővel, paplannal, a szükséges keffekkel stb. legyenek ellátva. Ezenkívül minden bennlakó növendék belépésekor az igazgató kezébe 3 frt 50 krt tesz le, melyért téltakaróul s egyben ágyterítőül egy pokrócot kap, mely azonban sajátja marad. A felhárnyítba a teljes név kezdőbetűi chemiai tintával bejegyzendők.

Az igazgató-tanáeshoz intézett kérvények legkésőbbben f. é. augusztus hó 20-ig az igazgatónál (Józsefváros, kir. tanfelügyelőség, később a bevárosi községi elemi iskola épületében) nyújtandók be. A kérvény mellékletei: születési anyakönyvi kivonat, egészségi és újraoltási orvosi bizonylat és iskolai bizonyítvány.

Segélyre igényt tartók ezenkívül még szegénységi bizonyítványt is tartoznak mellékelni, mely esetben a kérvény bélyegmentes. A felvételtől idejekorán minden folyamodó külön értesítetik, ép úgy a jelentkezésre való felhívást is mindenki külön kapja.

Végül megjegyztetik, hogy g. kel. román és szerb szertartású kántori teendők elsajátítása végett ez intézetben a növendékekre különös gond fog fordíttatni.

Napi hírek.

Vercse és vidéke magy. nyelvterjesztő egyesületének választmányi tagjai tisztelettel felkérnek, hogy a délvidéki sziniszövetkezet ügyében ma vasárnap d. u. 3 órakor a városház nagy termében megjelenni sziveskedjenek. Résztvesznek abban Lugos, Nagy-Beeskerek, Pancsova és Fehértemplom városok küldöttjei.

Eljegyzés. Sirokai Béla az unghvári kath. főgymnasium tanara eljegyezte özveg Lengauer Maria kedves szellemes leányát Zsófiát. A tisztelt matkapárnak mindenfelől küldött szerencsekívánatokhoz mi is csatloljuk a magunkét.

Az iparos-dalárda unnepejét rendezőbizottság felkéri a városi polgárságot, hogy e hó 13., 14. és 15-én házaikat nemzeti szín zászlókkal díszíteni sziveskedjenek, hogy így vidékről jövő dalar-vendégeink iránti tiszteletünket

kimutassuk. — Megérkezni fognak következő testületek: az „Aninai férfi dalkör“, a „Dettai Dalárda“, a „Karánsebesi Iparalokok“, a „Károlyfalvai Daloskör“, a „Lugosi Dalkosorú“, a „Steierlakai férfi dalegyesület“, a „Sztamorai férfi dalegyesület“, a Temesvári Iparos dalkör és a Fehértemplomi Dalegyesület; — összesen 234 dalos úr. — Szívvel óhajtjuk, hogy vendégszerető városunkban töltendő néhány ünnepélyes napjaik vidáman folyanak le, hogy barátaik és pályatársaik körében pihenve a munkától és erőt batorítást merítve a jövőre, kedves emléket vigyenek haza Verseczről. Reméljük, ők is művelik a magyar dalt, mint a verseczi dalkörök; lelkesüljenek és lelkesítsék egymást a hazáért, mert bizony mai nap is szükséges Tompa Mihály magyar költőnk híres dalát emlékeztetnünk tartani: „Fiaim csak énekeljétek“, hisz úgy is elégszer idegen nótát furulyáznak a magyarnak! — Fogadják vendégeink üdvözlőnként.

A beiratások a jövő 1893/94 ki tanévre a közs. népiskolánál f. é. augusztus hó 28., 29 és 30-án történnék. Az 1868. évi 38. törvényzikk 1. §-a értelmében a szülők és gyámok kötelessége, gyermekeiket illetőleg gyám gyermekeiket a 6. életév betöltésétől a 12. életév letelteig a minden napi rendes iskolába küldeni. Minden az iskolába felvételt óhajtó tanuló kötelessége kereszt levéllel kimutatni azt, hogy az előirt életkort már elérte. Azon tanulók azonban, kik 12. életévüket már túlhaladták, a fentnevezett törvényzikk értelmében kötelesek, 15. életévük betöltéséig az ismétlő iskolát látogatni; ezeknek felvétele is a fent nevezett napokon történik. A beiratások az új népiskola épület (úri utca) földszintén tartatnak. Figelmeztetjük tehát a szülőket és gyámokat, hogy gyermekeiket a meghatározott napokon vétessék föl az iskolába, nehogy egyes késedelmezők a tanév kezdetét zavarják. Szeptember 1-én reggel 8 órakor a helybeli rom. kath. egyházban ünnepélyes istentisztelet „Veni sancte“ lesz, melyen minden tanulónak részt kell vennie. A rendes előadások szeptember hó 4-én kezdődnek.

A Mayering-féle leánynevelő intézetben, melynek négy elemi és négy polgári osztálya van, a beiratások az 1893/94-iki tanévre aug. 26-tól szeptember 2-ig eszközöltetnek; a tanév szeptember 2-án kezdődik.

Délmagyarország vasutai. — A „Versecz-Kubini“ vasut tervei már már megvalósulásukhoz közelednek. Az előmunkálatok befejeztettek, most az építkezési tervekben dolgoznak. A vasut iránya ki van már jelölve, s miniseri jóváhagyásra vár. Ez ügyben legközelebb egy küldöttség fog tisztelegni a kereskedelmi Miniser úrnál Pálffy Elemér országgyűlési képviselő vezetése alatt. — A „Zsebely-Csákvár“ vasut mult vasárnap nyitattott meg ünnepélyesen Papp Árpád miniseri titkár úr és más méltóságok részvételével. — A „Versecz-Lugos-Marosvölgyi“ vasutra nézve biztos forrásból tudjuk, hogy a kereskedelmi Miniser úr Stojanovits György báró urnak az engedélyt az előmunkálatokhoz még pedig rendes vágányú vasutra 40.969 szám alatt a Lugos-Facset-Marosvölgyi mellékrészre is megadta. Ez által az „Erdélyi vasuttal“ való összeköttetés is megtörténik. E vasut részletnek tervei is elkészültek már, s még e hét folytán terjesztetnek a magas miniserium elé; kivitele is biztosítva van, finanszírozása sikerült, s a magas kormány anyagi gyámolítást is biztosított a vállalnak. — Dettai és Nagy-Zsám közt is létesíteni akarnak vasutat. Dettai képviselő ez ügyben július 30-án tartották az első gyűlést.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesülete, mint az előző években, úgy az idén is közvetíti a cseregyermek elhelyezését — tisztelettel felkérjük egyletünk tagjait, s a t. cz. közönséget, hogy ezen vállalkozásában az egyletet gyámolítani kegyeskedjenek. Bizonyos számú kosszatos gyermek elhelyezéséről is gondoskodik az egylet. A cseregyermek ügyében jelentkezni lehet Dr. Seemayer Károly egyt. elnöknek, vagy Perjéssy Lajos főrelisk. tanár, egyt. titkárnál (Laktanya-utca 1054. sz.).

Szent Gellért sirja. Desseffy Sándor csanádmezei püspök lépéseket tett Szent Gellért hamvainak hazaszállítására. A püspök már régóta nagy elcszeretettel foglalkozik szent elődjének történetével. Összegyűjtette a reá vonatkozó legendákat és történeti adatokat, ma-

gyar művészekkel kísérletet tett, hogy a rendelkezésére álló adatok alapján megkomponáltasson egy jó Gellért-képet, Temesváron épülő házi kápolnája számára. A nyáron pedig leküldte Kiss János drt a szent olaszországi sírházhoz. Az eddigi tapasztalások után azonban a csanádi püspök nem reméli, hogy a szent valaha magyar földben pihenjen. Az első csanádi püspök holttestét, melyet a XV. századig Magyarországon őriztek, rokonsága, a Michel-család, vitette velencei területre, hol máig Murano szigetén pihen. Ugy a Michel-család tagjai, mint a szent közvetlen atyafisága, a Sagredo-k, nagy számmal élnek Velenczében. A lakosság maga is különösen tiszteli a szent ereklyét, a sirhoz zárandokol és az idegennek megmutatja a helyet, hol egykor Szent Gellért szülőháza állott. Van Velenczében egy egylet is, mely Szent Gellért nevét viseli. Ilyen körülmények közt szinte kizártnak látszik, hogy a vallásos muranoiak bárkinék a kedvéért is megvaljanak szigetjük féltett palládiumától. Ha egyáltalában elérhető valami, ez legfőkébb csak annyi lehetne, hogy Murano engedjen át Szent Gellért holttestéből egy ereklyét a csanádi püspöki megye számára. De Desseffy Sándor püspök még e részben sem tehet lépéseket, mivel a velencei pátriárka széke, melytől e kérdésben minden függ, eddig üresedésben volt.

A kicsapott diákokról. A vallás- és közoktatásügyi miniser rendeletben gondoskodott azokról a diákokról, a kiket valamely súlyosabb vétség miatt az iskolából ki kellett zárni. Kimondotta a miniser, hogy magánvizsgálatot tethetnek a kitiltott diákok, mert a kitiltás következménye csupán az, hogy nyilvános előadásokat nem látogathat a kitiltott, de semmi esetre sem az, hogy az illető elől a tanulás lehetősége is elzárassék. Ugyan e rendeletben egy másik elvi jelentőségű határozat is van. E szerint a teljesen ki nem fejlett polgári iskoláknál is lehet a felsőbb osztályokról magánvizsgálatot tenni, ha az iskola minden szaktárgyra el van látva tanárral.

Van Isten! Somorja közelében S. nevű mérszáros arról nevezetes, hogy istentagadó. Sok baja volt már e miatt az ottani vallásos néppel. Annal meglepőbb, a mi ezzel az ateistával a mult napokban történt. Eppen egy tehnet készült levágni, a mikor kitört a zivatar. A mérszáros dühösen fordult a körülötte álló emberekhez és késével az ég felé mutatva kiáltotta: „Hát van-e Isten? Nezzétek, mint lesz pocsekka a gabonánk! Nincs Isten azt mondom!“ Ebben a pillanatban lecsapott a villám s az istentagadót a földre sújtotta. Fél óránál tovább feküdt eszméletlenül s a mióta félig-meddig magához tért, folyvast kiáltja: „Van Isten, van Isten!“

A szép Boriska. Ki ne ismerné Frank Boriskát, a temesvári színház egykori bajos enekesnőjét, ki később Budapestre ment, a népszínházhoz. Ki ne olvasott volna arról az operetteszerű romantikus házasságról, melynek hőse a 29 éves Károlyi György gr. hösnője a szép Boriska és színhelye Amerika volt, Nos, Károlyi György gr. a napokban nejevel és gyermekével Budapestre érkezett. Amerikai életét így mondja el ő maga: Budapestről egyenest Newyorkba, innen meg Sanfranciskóba ment, a hol rendkívül jól érezte magát. Előbb fogadóban lakott, majd azután egy kis hazat bérelt ki magának s 1891. február 2-án örök hűséget esküdött Frank Boriskának. Azta és hirt, hogy Károlyi gr. Amerikában vendégfogadót tartott, teljesen alaptalan. Ezt a hazug hírt egy elzúllott magyar ember küldözgette a hazai lapoknak, a ki a gróft megakarta zsarolni, de sikertelenül. Károlyi gr. nagy utazásokat tett Amerikában is, melyekre atyja Károlyi István gr. küldött neki pénzt. A sok kalandon átment fiatal párnak van egy gyönyörűsége szép kis leánykaja, a ki most augusztus 12-én lesz egy éves. A kit Melinda Mártának hívnak. Most, legalább egyelőre, Magyarországon marad s e naponkben fog találkozni szüleiével.

A feltalalók mindinkább merészebbek lesznek. Miután röviddel ezelőtt egy kocsi, melyet petroliummal hajtottak, Berlinben kísérletet tettek és egy ilyent elektromos világítással üzembe vettek, most az hallatszik, hogy egy oly kocsi szerkesztettek, melynek a vonó erőt bensin pótolja. Az utasban, aki ezen „fin de siècle“ kocsi használja, mindenesetre a biztonság felemelő érzete lep fel, ha e kocsiiban ül, melyen elül egy bensinnel telt léggomb, hátul egy kanna petrolium és az ülés alatt egy elektromos telep van. Londonban, hol az ongyil-

kosság megkísérlését büntetik, az utast valószínűleg a kocsiából való kiszállás alkalmával megbüntetik.

Milyen pályán élnek legtovább az emberek? Biztos megfigyelések alapján kiderült, hogy legtovább élnek az értelmes józan földmivelők az erdészek, tanítók és az egyházi pályán működők. A bírósági tisztviselők közt a halandóság a 60—70 év között növekszik. A lelkészek középkora statisztikai adatok szerint 65 év 11 hónap, a tanítók, kertészek s mérszárosoké 56 év és 10 hónap, a kereskedőké 56 év, a halászoké 55 év 9 hónap; az ügyvédeké és állami hivatalnoké 54 év 3 hónap; az orvosoké 52 a sütőké 51 év 3 hónap. a serfőzőké 50 év 6 hónap, az ácsoké 49 év 2 hónap, a kőműveseké 48 év 8 hónap, a szobafestők, fényezők és könyvkötőké 47 év 6 hónap, a csizmadiáké 47 év 3 hónap, a könyvnyomdászoké 47 év, az asztalosoké 46 év 4 hónap, a kő-és kőfaragóké 43 év 10 hónap, a betűszedők, betű-és érczöntőké 41 év 9 hónap, a könyvnyomdászoké és rézöntőké 40 év 10 hónap. Ezen adatok eléggé kimutatják, hogy az egyes életpályáknak mily befolyásuk van az egészségre. A ki tehát életpályát választ, előbb jól vizsgálja meg testalkatát, épességét s ha azt teljesen kielégítőnek nem találja, vagy azt veszi észre, hogy egy vagy más betegségre hajlammal bír, az kerülje az oly foglalkozást, a mely mellett ülve, zárt helyiségben, vagy az író-, tanuló asztalnál kell az életet eltöltenie.

A déli harangozás. Kevesen tudják a magyarok közül is, hogy a római katolikusoknál általában elterjedt szokás, hogy délben harangoznak, történelmünk egyik kimagasló eseményével, a nándorfehérvári 1456-iki csatával áll összeköttetésben; III. Kalixtus pápa egyenesen ennek a híres diadalnak emlékére rendelte el, hogy azontúl minden templomban délben megszólaljon a harang. Igazán szólna azonban a nándorfehérvári diadal csak alkalmi ok volt; a déli harangozás elrendelését helyesebben babonas okkal lehet összekapcsolni, a félelemmel az üstökösök ellen, mely régi s még ma is nagyon uralkodó babona ellen az egyház is tehetetlennek bizonyult.

A zongorázás veszedelme. Eddig azt hitük, hogy a zongorázás csak az esetre képezhet veszedelmet, ha zongorázó zenedühöncz szomszédokkal vagyunk körülveve. A berlini királyi Erzsébet-iskola igazgatója egy nemrég megjelent cikkében a zongorázás más egyéb veszedelmeit is ieltarja. Az igazgató egyszerűen a gyermek erejével való visszaélésnek nevezi azt, ha a szülők a nevelésben a zongorázásra idő előtt több gondot fordítanak, mint az iskolai tanulmányokra. Szerinte az iskolában mindig azok a gyermekek bágyadtak és szórakozottak, a kik otthon naponkénk 1—2 órát zongoráznak. A kis leánykák sokkal vigabak, élénkebbek s könnyebb felfogásuak, mihelyt fölmentik őket a zongorázás sánczmunkája alól. Mert nincs gyakorlat, mely a gyermekek idegrendszerét jobban lekotné és arra károsabban hatna, mint éppen a zongorázás, nem is szolva a szemgyöngüléséről, melynek oly rohamos gyorsasággal kell a hosszú kotta-soron végig futnia. Az igazgató egészen tudományosan, szinte orvosi alapossággal bizonyítja be, mennyire káros a fiatal gyerekeket a zongorajáték korai tanításával megterhetni.

Az amerikai fajtájú szőlővesszők beszerzési forrásairól. Az állami amerikai szőlőtelep k. veszőhözamából — az ezen telepek saját szükségletének fedezése s a 1 tesitendő új állami és más közérdeklő telepek ezéllára szükséges vessző-mennyiség levonása után — rendelkezésre maradó vesszők szét az 1894. év tavaszán a következő árakon és feltételek mellett fog eladásra bocsátatni, és pedig: A) Alanyfajok: Ripária Sauvage ezre (sima) 8 ft gyökeres 20 forint. Rip. Tomentosa (sima) 10 ft gyökeres 20 forint. Rip. Portais (sima) 14 ft gyökeres 30 forint. Vitis Solonis (sima) 14 ft gyökeres 30 forint. Vial a (sima) 10 ft gyök res 25 forint. Rupestris (sima) 14 ft gyökeres 30 forint. B) Közvetlen termők: Jaques (sima) 8 ft gyökeres 30 forint. York Madeira (sima) 14 ft gyökeres 30 forint. Oth. Bo. (sima) gyökeres 25 forint. Ezen árakban a csomagolás és vasuti átlomádoz szállítás költségei is beufoglaltatnak. A szőlővesszők vételára és vasuti szállítási költségei után fognak a megrendelőktől beszedetni. Azon esetre, ha a megrendelő az utánavát el küldött vessző szállítási árát tele iránt bármikébb nem intézkednek a felmerült összes szállítási és egyéb költségeket s a vesszők elomlása esetén, azok vételárát is megfizetni tartozik. A megrendelések eszkölsére kellő menrendelési ívek adatnak ki, melyek az egyes rovatok pontos kiölt se mellett az illető megrendelő által aláírva, lehetőleg mielőbb, de legkésőbb az évi október hó 31-éig közvetlenül a földművelésügyi miniseriumhoz tejesztendők fel, amnyivel inkább mert az ezen határidő után esetleg egyes kereskedő fajtáknak néz e a határidőn belül, de a készlet kimerülése után érkező megrendelések figyelembe vehetőnek nem lesznek. A beérkező összes megrendelések csak a szőlővessző forgalom szabályozása iránt fennálló 1892. évi 70.600. számú rendelet korlátai közt vehetők figyelembe, de teljesítésükért a miniserium még ez esetre sem vállalhat felelősséget s tekiütettel a várható vesszőhözamnak, az or-

szükségre jelentkező nagy szükségletre viszonyítva, esély voltára: fenttarja magának, hogy az egyes megrendeléseket — esetleg a beérkezés sorrendjétől eltekintve is — fontosságuk szerint tárgyalja. A megrendelőknek esetről-esetre idejekorán leendő értesítése iránt a miniszterium intézkedni fog a gondoskodni fog arról is, hogy a megrendelőknek a termelőkhöz utalása végett a hazai szőlőbirtokosoknál rendelkezésre álló és eladásra szánt amerikai szőlővesszőkről és azok áráiról úgy, mint a múlt évben, f. év őszén is hirdetés bocsátásuk ki. Megrendelési ívek — szóbeli vagy írásbeli megkereséssel — szerezhetők: a) a földművelésügyi miniszteriumtól, b) az orsz. borászati kormánybiztostól, c) a vinczellériszkolai igazgatóságoktól: Budapest, Erdőszege Menesen, Nagy-Enyeden, Tarozalom, Tapolczán, d) a szőlőszeti és kertészeti iskola igazgatóságától: Pozsonyban, e) a szőlőszeti és kertészeti tanfolyamok vezetőitől: Szegszárdon és Egerben, f) az állami Miklós-telep igazgatóságától: Kecskeméten, g) a kerületi szőlőszeti és borászati szakközlegeltől és pedig: 1. Gábor József szőlőszeti és borászati felügyelőtől Pécsen, 2. Adámovics Lázár szőlőszeti és borászati felügyelőtől Pápán, 3. Bucher Alajos szőlőszeti és borászati felügyelőtől Magyar-Maroson, 4. Rácz Sándor szőlőszeti és borászati felügyelőtől Budapest, Rottenbiller-utca 31. szám 5. Munkácsy József szőlőszeti és borászati felügyelőtől Miskolczon, 6. Guzman Dónes szőlőszeti és borászati felügyelőtől Miskolczon, 7. Heinrich József szőlőszeti és borászati felügyelőtől Szegezen, 8. Fekete Pál szőlőszeti és borászati felügyelőtől Dicső-Szt-Mártonban, 9. Wény János szőlőszeti és borászati felügyelőtől Fehértemplomban, 10. Máriássy Antal filloxera felügyelőtől Kassán, h) Valamennyi szőlőszeti, borászati és pinceegylettől s a vármegyei gazdasági egyesületektől.

Kelt Budapesten, 1893. évi július hóban.

Földművelésügyi magy. kir. miniszterium.

* **A rózsák használata.** A rózsák alakjukat és illatukat állítólag megtartják, ha verőfényes napon félig nyílt rózsabimbókat hosszú szárazakkal szedvén, a száraz végeit bepecsételjük vagy kissé megegetjük. A rózsákat finomra tört száraz sóval, úgy rakjuk légmentesen zárható plémszelenczébe, hogy egymáshoz ne érjenek, a szelenczét használatig száraz helyre állítjuk, használatkor a szárazakat levágjuk, a rózsákat kevés kámmal kevert langyos vízbe állítjuk, melyben néhány óráig maradnak. A vízben a rózsák még inkább kinyílnak, s állítólag színre és illatra nézve olyanok, mintha csak az imént nyestük volna le a töről. A rózsáit többféleképpen értékesíthetjük. A ki a rózsát füstölőszerű kivanja megtartani, keverje össze a rózsaleveleket egy kis sóval, kevés, igen finomra tört szegfűszeggel, tömjön meg vele jól egy üveget vagy porcelán-szelenczét, dugaszolja ezt be jól, s használatkor tegyen az így megörzött rózsalevelekből keveset meleg, de nem forró lapátra, mire az előbb jól kiszellőzött szobában oly kellemes rózsáit terjed el mintha egészen úde rózsákat taitanánk benne. Füstölésre különben rózsacsemet is készíthetünk. E célból illatos rózsalevelekre igen erős ecetet öntünk, s ebben néhány napig napfényben áztatjuk. Mozdáshoz ez a rózsacsemet jobb mint a közönséges rózsavíz. A rózsavíz készítése ismeretes. A rózsavíz tartósabbá tehetjük az által, ha a rózsalevelekről leszűrt vízhez néhány csepp benzoe-tinktúrát teszünk.

„A rokon.”

—Népies epizód.—

Biró: Álle tanu valamely rokon kötelékben alperessel?

Tanu: (habozva.) Igenis értem.

Biró: Ebből látom, hogy nem érti. Ugyanis arról van szó, hogy rokona-e kend Kispál Jánosnak?

Tanu: Ugy? Hogy ő nekem? Vagy hogy én neki? Abban áll a dolog kérem alásan, hogy örököltem én egy egérfarknyi rétet a csereki dűlőben. Tul a patakon van, egy bürüm kell átmenni, hiszen járt is arra a tekintetes fő aljárásbiró ur, mikor az a nagy vadászat volt a zsidó nagyságnal.

Biró: Jártam jártam; de a dologra, beszéljen kend!

Tanu: Hiszen épen abban vagyok, mert ez a rétecske káposztával volt beültetve ezéltiz esztendővel. Főlséges termés lett. Olyan volt a torzsája mint a czukor, a feje pedig olyan volt mint a dob. Hát mondja az angyikám, a kit az isten nyugosztaljon: „Te Mihály, lóduj ki te is a rétre, most jönnek alá a tótok, jól eladhatnád azt a káposztát a lábán.”

Biró (türelmetlenül): Ne lefetyeljen kend. Rokona-e Kispál Jánosnak vagy nem rokona?

Tanu: Váltig azt beszélem, mert ahogy kiérek a káposztásba, ott találok már egy hórőgerek tótot, bocskorban. nagy tőszövel, rézcserese a füleiben a kampós botjával nagyban veregeti a pogácsa-gümbölyt fejeket. Már akkor bele volt szeretve a káposztába szinte a nyála csurgott...

Biró: Még egyszer felszólítom, feleljen egyenesen a kérdésre.

Tanu: Mindjárt rátérek ő kigyelmére, mivel hogy nem birtam a tóttal eligazodni: ő sem

tudott magyarul, én sem tudtam tóttul. Vakarom a fejem, mi lesz már? De ahol jön ni Kispál uram á bürüm át. Nosza megállítom, jöjjön, beszéljen a tóttal!

Biró: Igen vagy nem?

Tanu: Igenis beszélt. Kispál uram vásárokra járó ember, ért hozzá. Addig povedáltak, a mig megalkudtak közönkint nyolcz forintban. Hát mondom Kispál uramnak, mikor már a tót tenyerébe csaptam és a pénzt is leolvasta: „Igyuk meg az áldomást, menjünk a „Nagy itezébe.” Mire egy kancsó csigert kérek a Szállitól s odanyujtom neki: „Igyék Kispál uram.” Ó kelme szájához emelte a kancsót s illőn rámköszönti: „Áld isten friss egészséget, holtunk után békeséget komám.” A másik hörpintésnél visszazármaztattam én is a tisztességet: „Hogy minket az isten meg ne áldjon komám, arról szó se legyen.” Hát enyibe van. Azóta komának szólítjuk egymást.

Biró: Valahára! (A jegyzőkönyvvezetőhöz) Irja be: „Nem.”

(Piaczi árak Verseczen). A mult csütörtökön f. hó 10-én a következők voltak a piaci árak: Búza legjobb 7 frt. — kr., középszerű 6 frt. 75 kr., Kétszeres legjobb 6 frt. 10 kr., középszerű 6 frt. — kr., Rozs legjobb 6 frt. — kr., Árpa legjobb 4 frt. 75 kr., középszerű 4 frt. 50 kr., Zab 6 frt. 50 kr., Kukorica 4 frt. 50 kr., Marhahús 58 kr., Disznóhús kilója 44 kr.

Vasúti menetrend. Fehértemplomról érkezik: 5.22 reggel, 1.03 délben és 6.11 este, Temesvár felé indul 5.28 reggel, 1.07 délben 6.35 este. Temesvárról érkezik: 7.43 reggel, 2.08 délben és 10.09 este. Fehértemplom felé indul: 7.53 reggel, 2.12 délben, 10.17 este. Nagybecskerekéről érkezik: 11.37 délben, 8.47 este. Becskerek felé indul: 5.47 reggel, 2.25 délután. Jaszenováról Oraviczára indul: 8.05 reggel, 3 délben, 10.55 este. Oraviczáról Jaszénova felé indul: 3 éjjel 10.25 délelőtt, 3.50 délután.

5479. szám — 1893.

Hirdetmény!

Versecz város törvényhatóságánál az évi 1000 forint fizetéssel javadalmazott adóügyi tanácsnoki állás választás útján betöltendő.

Az adóügyekben való jártasságot tanúsító bizonyítványokkal felszerelt pályázati kérvények legkésőbb f. é. augusztus hó 15. napjáig rudnai Nikolics Sándor főispán úr ő Méltóságánál benyújtandók.

Verseczen, 1893. évi július hó 25-én

Seemayer

polgármester.

5889 szám. — 1893.

Pályázat.

Versecz város törvényhatóságánál az évi 1000 forint fizetéssel javadalmazott árvaszéki ülnöki állás, továbbá egy évi 500 forint fizetéssel javadalmazott III. oszt. adó tiszti állás és végre egy, esetleg két II. oszt. irnoki állás 400 frt. évi fizetéssel választás útján betöltendő.

Az 1883. évi I. t. cz. értelmében felszerelt pályázati kérvények legkésőbb f. é. augusztus hó 25-én rudnai Nikolics Sándor főispán úr ő Méltóságánál benyújtandók.

Verseczen, 1893. évi augusztus hó 7-én

polgármester szabadságon:

Weifert Károly,

főjegyző.

Ügyes közvetítők

(agenselt)

kik törvényesen kibocsátott sorsjegyek elárusításával foglalkozni kívánnak, magas jutalékot (provizio), vagy sikeres működés esetében esetleg rendes fizetést is kaphatnak. Ajánlatok a „Magyar Merkúr”-hoz Budapest IV., Hatvani utca 15-ik szám küldendők.

5938. szám. — 1893.

Hirdetmény.

Az 1886. évi XXI. t. cz. 7. és 8. §. §-ai értelmében ezennel közhírré tétetik, hogy a városi tisztviselő, kezelő és szolga személyzet járandóságainak rendezése tárgyában f. évi augusztus hó 3-án 138—5938 sz. a. hozott közgyűlési határozat f. é. augusztus hó 9-től kezdve 30 napon át a városi főjegyzőségél közszemlére kilesz téve.

Verseczen, 1893. évi augusztus hó 7-én

polgármester szabadságon:

Weifert Károly

főjegyző.

3154 szám — 1893.

Hirdetmény!

Több külföldi európai államban szorványosan előfordult cholera eset és Magyarországban helyeként fellépett gyanus bélhurut esetek ötleteiből a nagyméltóságú magyar kir. Belügyminiszterium 58505/893 számú körrendelete alapján következők rendelkeznek.

1.) Nyilvános épületekben nevezetesen: vendéglők, korezmák, kávéházak stb. az udvarok, istállók s más helyiségek tisztán tartására legnagyob gond fordítandó, az árnyékszékek és pözegegdörök naponként mésztejjel: (1 kiló mész, négy liter víz) fertőtlenítendő, a trágya pedig hetenként legalább egyszer kihordandó.

2.) Magán lakhelyek és udvarok tisztán tartása mellett az ott lévő árnyékszékek és pözegegdörök tartalma hetenként legalább kétszer fertőtlenítendő.

3.) A hízaladák tulajdonosai kötelesek telepeiket naponként fertőtleníteni s a hulladékot és trágyát naponként eltávolítani.

4.) A háztulajdonosok kötelesek a házaik előtti vízfolyásokat piszkos büzös víztől tisztán tartani.

5.) A lakosság figyelmeztetik, miszerint éretlen és romlott gyümölcs, állott és posadt víz és szeszes italok túlzott élvezetétől tartózkodják s egyben felhívatik, hogy tudomására jutott hasmenéssel és hányással járó megbetegedési eseteket a rendőrkapitányságnak feljelentse.

A fenti intézkedések szigorú foganatosítása hatósági közegek által ellenőriztetni és a mulasztók az 1876. évi XIV. t. cz. 7. §-a alapján 300 ftig terjedhető pénzbírsággal büntettetni fognak.

Versecz város rendőrkapitánysága 1893 évi július hó 27-én.

Bodó,

rendőrkapitány.

Különfességek
vásznon és mosászövetekben.

Ujjonosságok selyem-
és piquetmellényekben.

Minták
minden tájék felé bérmentve.

Elismert legjobb modern
ruhászövetek

a tavaszi és nyári használatra, a legolcsóbbtól a legfinomabb minőségig, színüket nem hagyó és tartós szövetek öltözetek, felöltőkre és minden más czélra küld utánvét mellett **gyári árakon** méterszáma magánosoknak és szabóknak

cs. és kir. szab. finomszövet és gyapjúarú gyár és raktár
Schwarz Moricz,
Zwittau Brünn mellett.

Szövet egy teljes öltözetre . . . frt. 3.50-tól frt. 20.—ig
Szövet egy felöltőnek (Ueberzieher) 4 fittól 16 fittig
Szövet egy nadnágra . . . frt. 1.40-tól frt. 8.—ig
Fekete Peruvian és Doskins
szalonöltözetekre . . . 7 — . . . 12.—
Mosható Kammaru öltözetre, valódi 3 fittől felfelé
Piqué mellények 60 krtól 6 fittig.
Maradék szövetek olcsó áron adatnak, de minták nem küldetnek.

Egyenruhászövetek, vízátatlan vadászszövetek, Peruvian, Doskin szalonruhákra, utazó plaidok stb.

Női ruhászövetek.

Mintakönyvek
szabóknak bérmentés nélkül.

Minden megrendelés állandó
vevővé teszi a
megrendelőt.

Elismert íratokai rendelke-
zünk a legelőre min-
den rétegből.

Versecz. A Kirchner-féle könyvnyomda tulajdona s nyomása.